

Lucijan Bratuš

Pokrajina telesa
Telo pokrajine

Knjižna zbirka

Ars

kud
Logos

01

Tiskana verzija publikacije
je izšla kot razstavni katalog
ob avtorjevi 70-letnici

Razstavi
v Galeriji sv. Barbare, v Idriji,
aprila 2019 in
v Lokarjevi galeriji, v Ajdovščini,
maja 2019,
sta predstavili izbor slikarskih del,
nastalih v letih 1970–2019

ISBN 978-961-290-128-8

Lucijan Bratuš

Pokrajina telesa

Telo pokrajine

Izbor slikarskih del 1970–2019

Elektronska knjižna zbirka

e-48

Urednika zbirke *Gorazd Kocijančič* in *Vid Snoj*

Lucijan Bratuš

Pokrajina telesa – Telo pokrajine

Izbor slikarskih del 1970–2019

Spremni besedili *Milček Komelj* in *Iztok Premrov*
Prevod v angleščino *Nataša Hirci* in *Nike K. Pokorn*

Slike, fotografije in oblikovanje elektronske izdaje
Lucijan Bratuš

Izdajatelj

Za KUD Logos *Mateja Komel Snoj*

Ljubljana 2019

Elektronska izdaja e-48
Elektronski vir (pdf, epub)

Način dostopa (URL):
<http://www.kud-logos.si/e-knjige/>

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili
v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID = 302579200
ISBN 978-961-7011-85-2 (epub)
ISBN 978-961-7011-86-9 (pdf)

Pokrajina telesa

Izbor slikarskih del 1970–2019 – figuralika

Bratuševa slikarska afirmacija življenja

Bistveno o slikarstvu Lucijana Bratuša nam pove že naslov njegove jubilejne razstave. Njeno izhodišče je človeško telo, ki ga slikar doživlja kot likovno pokrajino, kot prizorišče svojih slikarskih bravuroznosti, in zato je telo njegove slikarske pokrajine hkrati pokrajina telesa.

Na prvih razstavljenih slikah ugledamo ženski polakt s košaro v naročju, dojet kot plastično masivno gmoto v ambientu, nakazanem s stenskimi ploskvami, ter koščeno telo Kristusa z ekspresivno razpetima rokama pred belim pasom ozadja, priraščajočim iz njegove perizome; iz monotone barvitosti pa izstopajo rdeči obrisi in poudarjena konstrukcija izstopajočih reber. V naslednjih podobah je bela ali rdeča ženska figura že reducirana na obris, ki dominira kot svetlobna silhueta, podobna prividu, prav to pa razkriva slikarjev smisel za irealnost, saj so tovrstne figure videti kot bitja iz mitičnih pokrajin, v katerih umetnik z značilno široko potezo neguje predvsem tonska razmerja. Figura z dvignjeno roko pred vertikalnim pasom sivine se zmagovito dviga iz reže med zaobljene griče stisnjene brezna kot vstali človek, prepojen z rdečino okrvavljenega telesnega tkiva, in oživlja v ritmičnih zaokroženih potez v dialogu med rdečino in belino, vertikalni pas za bitjem pa vzbuja aluzijo na slovesno draperijo za svetniki na renesančnih slikah.

Spet drugod se Bratuševe vselej avtorsko razpoznavne figure nameščajo na nekakšno mizo in se z mehko tekočimi pregibi povezujejo v triptih. V svoji koreografiji pred sivino aludirajo na bolečo otrplost in iztegujejo roke v tišini krika. Njihova gola ali v belino ovita telesa so predvsem znanilci odtujenega trpečega človeka, ki išče svoj ustrezen položaj, a se lahko izvija in pretaka le iz ene nelagodnosti v drugo. Na naslednjih podobah se iz spleta potez vedno znova dviga Bratušev neindividualizirani posplošeni človek, izrisan z nezamenljivo slikarjevo kaligrafsko vehementno potezo v brezoblično bitje, ki je očitno simbol trpečega človeštva. Izvija se iz mehkih obrisov

forme ali naslanja na usločenost kanapeja, usklajen v barvnih tonih, ki dajejo živi telesnosti nadih onstranske omrtvelosti, tej pa vdihuje živost neuničljivi ritem potez.

Take figure, pogosto izstopajoče tudi pred črnim ozadjem ali kompozicijsko osredotočene pred črnim kvadratom, se vijajo v organičnosti obrisov večinoma v prav manieristično zvrtničeni dinamiki, a so hkrati projicirane v ploskev, mehko razčlenjeno z ostrimi obrisi, ki vedno znova poudarjajo umetnikov gladko tekoči rokopis; ta pa spet že sam po sebi izdaja rojenega kaligrafa, ki tudi telesno pokrajino oživlja predvsem z ritmom risarske pisave.

V svojih pozah, ki nenehno variirajo, se mu figure živahno razcvetajo, tudi ko so videti kot ranjen torzo ali ko strme v prazno, in izpričujejo življenjsko voljo že s tem, da so podlaga za slikarjevo emanacijo življenjskega ritma, ki se preliva v obrise figuralne osnove, razcvetajoča se v prostorsko nerazvidnem ambientu.

Kontrastno izrisane figure s svojimi obrisi so lahko tudi polne erosa, enigmatične v razgibanih pozah, kot bi se samodejno rojevale iz potez, in so ponekod v dvogovoru beline in temine že malone abstraktne, z aluzijami pa nas lahko spominjajo tudi na prizore iz najrazličnejših odrskih predstav, kjer dominira provokativna protagonista. Gre za scene kot z arhaičnega odra, kjer so figure hkrati samopašno nastopaške dame in žrtve s prevezo prek oči, vzpete ob lokih neznanih poti, vpete v ploskovno arhitekturo brezpotij ali soočene v dialogu nemočnih žrtev, ležeče na vertikalnem dvodelnem prizorišču. Dramatičnost takih postavitev pa intenzivirajo kontrasti med črnino in belino, med katerimi v sivini najraje izstopajo rdeči poudarki, ki aludirajo na kri. Vse na njih je jasno izrisana negotovost, ki se zgošča in usklaja v likovno ritmizirano harmonijo, kar jasno izpričuje, da je umetnik, četudi izhaja iz predstave o tesnobi in razbolenosti sveta, v bistvu skladna narava, ki vse to sublimira v plamenenje likovnega rokopisa, v katerem neomajno zmaguje življenje.

»Kultno« izhodišče za tak način je umetniku – tudi s triptihi – najbrž slikarjev karizmatični profesor Marij Pregelj, in ponekod nekdanji vplivni Francis Bacon, a slikar kot sproščen Mediteranec je vzornikovo smrtno grozo prevedel v razglašanje življenja, ki se tudi iz bolečine kot feniks dviga v organsko nenehno prerajanje. Zato so figure na rjuhah belin, ki so včasih občutene kot nimbi ali avre, oznanjevalke neuničljivosti življenja, tudi ko so videti vse ranjene; njihova roteča gesta pa je bolj kot krčevito obupana ponekod celo oznanjevalsko obredna, barvna krvavost pa se ji pretaplja v rožno zarjo.

V taki antropomorfnih figuraliki, ki je v svojem tkivu abstraktna, je Bratuševa ženska postava lahko videti celo eksotična, kot slikarjeva izsanjana odaliska, razkazujoča se v pajčolanah, dvignjena kot razcvetena roža ali razpotegnjena pod odločno radoživim čopičem v ležečem razdajanju, in tako v resnici sije kot vedno nova slikarska pokrajina, v katero se Bratušu spreminja sleherno človeško bitje.

V vse bolj že prav arabeskih obrisih je lahko videti kot plešoča vilinska žuželka, sedeča na cvetu rože, ki se rdeče razcveta, ali kot ranjena boginja radostnega življenja, ki ga je slikar preoblikoval iz zavesti o primarnosti trpljenja. Kadar je v težnji po ekspresivnosti motiviko še močnejše preoblikoval, pa je oblike do kraja zvrtničil in jih tudi v mehkih lokih prišilil v anatomijo svojega lastnega kaligrafskega ritma, v ekspresijo poteze z intenziviranjem zlasti rdeče in sinje barve, tako da se mu nerazvidna bitja razvihrajo, kot bi jih prešinjala vipavska burja, oblike pa se mu spremene v petelinje perjanice in vse na takih slikah vedno znova zaživi kot slikarjeva odločna afirmacija življenja. V raznovrstnosti nenehnih kombinacij se mu iz potez in oblik spletajo in prikazujejo vedno nova in nova bitja: rdeče žene na cvetovih, zlite z ozadjem, ki raste iz njih ali jih obliva kot ognjemet zelenila in modrine; ali pa umetnik svoja bitja potaplja v splete rastlinskih listov,

v pragozd življenja, ki oznanja le avtorjev primarni vitalizem.

Take Bratuševe figure so znanilke metamorfoz življenja, tudi ko se v vselej voljnih formah deformirajo in razkrajajo v demonske privide, in so znamenja slikarjeve večne in nenehno spreminjajoče se življenjske narave, ki jo umetnik z linijo in barvo razgrinja kot počlovečena krajinska znamenja ali tihožitja nenehno spreminjajočega se življenja, uzrtega skozi lik kruto minevajočega in ranljivega, a v slikarjevi ustvarjalnosti neuničljivega človeškega telesa.

Lucijan Bratuš and his Affirmation of Life

The title of Lucijan Bratuš's exhibition marking his 70th birthday reveals the essence of his art. His exhibition is based on the human body, which is understood by the artist as the landscape of his artistic expression; that is why the body of his artistic landscape is at the same time the landscape of the body.

The first exhibited paintings portray a semi-nude woman with a basket in her lap that gives an impression of a plastic massive pile surrounded by bare walls, and a bony body of Christ with expressively outstretched arms on a cross against the background of a white belt growing from his loincloth, while the red silhouette and an expressed construction of his ribs stand out of this monotone colour scheme. In his other paintings the white or red female figure is reduced to a blurred silhouette, similar to a mirage, which also reveals the artist's openness to the unreal, since these figures look like some beings from mythical lands, in which the artists managed to maintain the tonal balance with his typical broad sweep. The figure with a raised arm in front of a vertical belt of grey triumphantly rises from the abyss forced between rounded shape of hills like the risen man, imbued by the red colour of the wounded human flesh, and is restored to life in the rhythm of rounded brush strokes that are in dialogue with the red and the white, while the vertical belt behind the risen being alludes to the ceremonial drape behind the saints in Renaissance paintings.

In other paintings, Bratuš's typical figures are placed around some sort of a table and are connected with soft liquid folds into a triptych. In their choreography against the grey background, these figures allude to a painful numbness and raise their arms in the silence of a scream. Their naked bodies, clad in whiteness, are the heralds of the alienated, suffering human being who is trying to find its right position, but cannot find it and is thus reduced to wriggling and flowing from one uncomfortable position

to another. In the next painting we see how Bratuš manages to raise from a bundle of brush strokes an dis-individualised generalised human being, drawn with a unique calligraphic mastery of the artist into a formless being, which seems to be a symbol of a suffering human being. This being is formulated out of soft contours of the form or is reclining against the sofa, in matching colours which give the living corporality the impression of transcendental numbness, while the latter is in turn made alive by the insurmountable rhythm of brush strokes.

Such figures, which often stand out against the black background or are compositionally positioned before the black square, twirl into the organicity of silhouettes – in most cases with mannerist swirly dynamics – but are at the same time projected onto a canvas, softly divided with sharp contours, which keep unfolding the artist's fluent handwriting; the handwriting which again reveals that the artist is a born calligrapher who manages to bring the corporal landscape alive through the rhythm of an artistic handwriting.

His figures in their constantly changing positioning vivaciously bloom, also when they look like a wounded torso or when they stare into nothingness. They manifest their *joie de vivre* through the very fact that they serve as a foundation for the artist's emanation of the rhythm of life which flows into the contours of the figurative foundation and effloresces in the spatially unspecified ambience.

In contrast to the background, the figures and their contours might also appear to be full of Eros; their dynamic poses seem enigmatic, as if automatically brought to life by the brush strokes. Engaged in a dialogue between the whiteness and the darkness, they are almost abstract, like allusions to scenes from various stage performances with a domineering provocative female protagonist. As though these scenes are from an archaic stage, the figures being both arbitrarily swaggering ladies and

victims with their eyes covered, surfacing at the curves of the unknown paths, integrated into the flat architecture of the pathless landscape, or confronted by a dialogue of helpless victims lying on a vertical two-part scene. A dramatic impact of this layout is made even more intense through the contrast between the black and the white, making the red foci alluding to blood most noticeable in the grey areas. All about them emanates uncertainty, increasingly condensed and synchronised into a rhythmic harmony, clear evidence that – although originally drawing from the inner impression of anxiety and the aching world – the artist is essentially like harmonious nature, sublimating it all into the flame of his artistic handwriting in which life is a clear winner.

The “cult” foundation for the artist’s style – also in triptychs – is most likely his charismatic Professor, Marij Pregelj, and, in places, Francis Bacon, an influential figure of the past. Yet Bratuš is a relaxed Mediterranean painter who managed to translate his role model’s terrifying horror into an affirmation of life, which rises, even out of pain, into the organic manifestation of perpetual rebirth like a phoenix. The figures on the sheets of white appear in form of nimbi or auras; they are the heralds of indestructible life, even when apparently wounded. More than an instance of convulsive desperation, their begging gesture, in places even a ceremonial proclamation, is gradually transforming the colour of blood into a rosy dawn.

In such anthropomorphic figural art, abstract in its essence, Bratuš’s female figure may seem even exotic, like the painter’s dream-come-true odalisque, clad in veils, raised like a flower in full bloom, or elongated under the decisively jovial brush in the offering. It actually shines like an always new artistic landscape into which every human being is transformed in Bratuš’s paintings.

In the increasingly arabesque contours it may appear like a dancing fairy insect, sitting on the blossom,

blooming in red, or like a wounded goddess of joyful life transformed by the painter out of his awareness of the primordially of suffering. When, in his aspirations for expressiveness, Bratuš transformed his motifs even more expressively, he succeeded in completely swirling the shapes, sharpening them in soft curves into the anatomy of his own calligraphic rhythm, into the expression of a brush stroke, by intensifying the colours red and light blue. His indiscernible beings thus somehow storm out as though they were blown into the scene by the Vipava bora winds. His shapes are transformed into the rooster plumage and everything appears alive again, manifesting in these paintings the artist’s decisive affirmation of life. In the diversity of constant combinations, the artist’s strokes and shapes bring to life new beings: red females on the blossoms, in harmony with the background, which grows out of them or splashes them with greens and blues like in the fireworks. Or the painter drowns his beings into the braids of plant leaves, a rainforest of life, proclaiming the artist’s fundamental vitality.

These Bratuš’s figures are the heralds of the metamorphosis of life, even when the always-willing forms are deformed and decomposed into a demonic mirage. They are the signs of the painter’s eternal and constantly changing nature, unveiled by his brush lines and colours in the form of humanised landscapes or still lifes of the constantly changing life seen through the prism of brutally passing and vulnerable, yet – in the painter’s creativity still indestructible – human body.

Prevod/Translation: Nataša Hirci in Nike K. Pokorn

Pt-1970-01, olje karton, 45 × 37 cm

Pt-1970-02, olje platno, 95 × 95 cm

Pt-1976-01, akril karton, 91 × 60 cm

Pt-1976-02, akril karton, 91 × 60 cm

Pt-1976-03, akril karton, 91 × 60 cm

Pt-1976-04, akril karton, 91 × 60 cm

Pt-1976-05, akril karton, 91 × 60 cm

Pt-1977-01, triptih, akril platno, 140 × 90 cm, 140 × 110 cm, 140 × 90 cm,

Pt-1977-02, 03, akril platno, 100 × 78 cm

Pt-1977-04, akril karton, 33 × 33 cm

Pt-1977-05, akril karton, 33 × 33 cm

Pt-1977-06 , akril karton, 33 × 33 cm

Pt-1978-01, akril karton, 33 × 30 cm

Pt-1978-02, akril karton, 33 × 30 cm

Pt-1978-06, akril karton, 33 × 30 cm

Pt-1978-07, akril karton, 33 × 30 cm

Pt-1979-01, akril platno, 80 × 60 cm

Pt-1979-02, diptih, akril platno, 197 × 118 cm

Pt-1979-03, akril platno, 118 × 98 cm

Pt-1979-04, akril platno, 118 × 98 cm

Pt-1978-08, akril platno, 58 × 48 cm

Pt-1978-09, akril platno, 58 × 48 cm

Pt-1980-01, akril platno, 58 × 78 cm

Pt-1980-02, akril platno, 58 × 78 cm

Pt-1980-04, akril platno, 58 × 78 cm

Pt-1980-05, diptih, akril platno, 98 × 157 cm

Pt-1982-01, akril platno, 98 × 119 cm

Pt-1983-01, akril, 71 × 90 cm

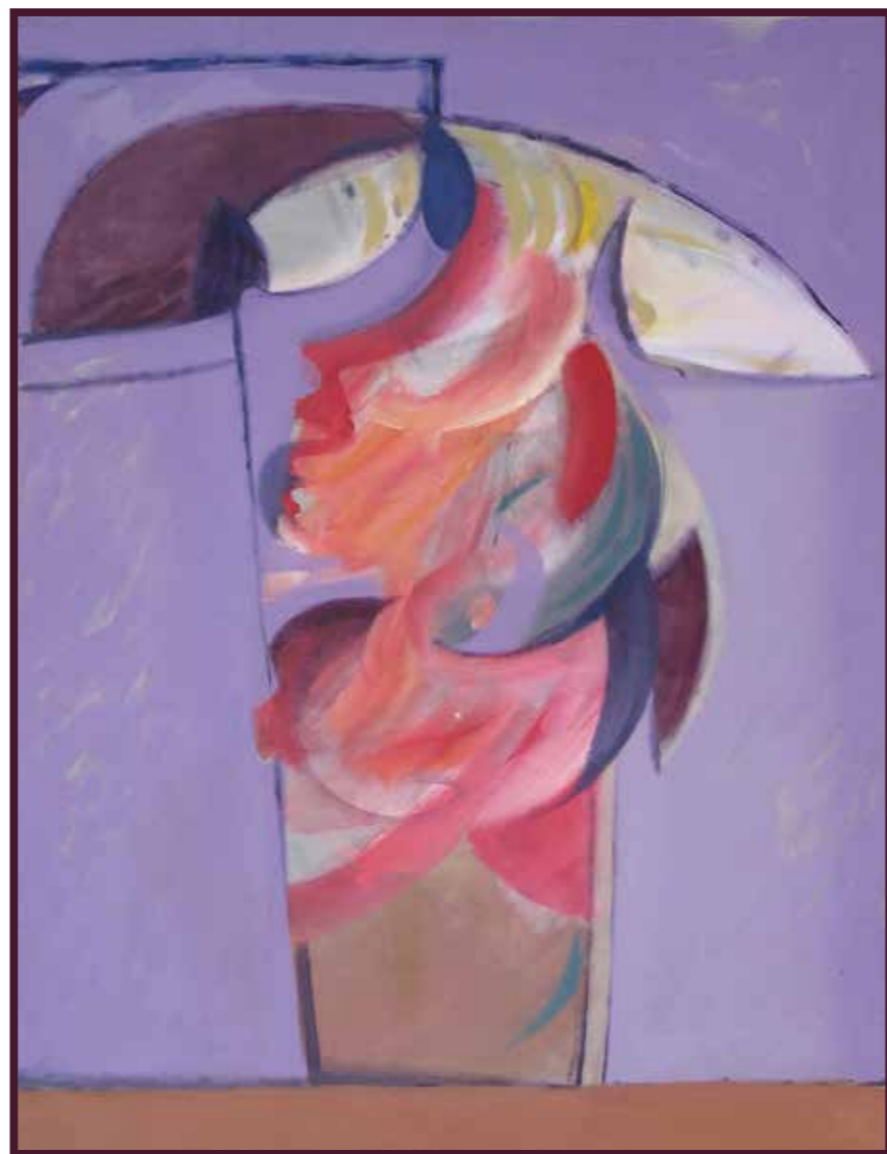
Pt-1984-01, akril platno, 98 × 118 cm

Pt-1984-02, akril platno, 184 × 138 cm

Pt-1984-03, akril platno, 98 × 119 cm

Pt-1988-01, triptih, akril platno, 120 x 270 cm

Pt-1984-04, akril platno, 184 × 138 cm

Pt-1984-05, akril platno, 184 × 138 cm

Pt-1985-01, akril platno, 118 × 98 cm

Pt-1985-02, akril platno, 58 × 48 cm

Pt-1985-03, akril platno, 58 × 48 cm

Pt-1985-04, akril karton, 58 × 48 cm

Pt-1985-05, akril karton, 58 × 48 cm

Pt-1985-06, akril karton, 58 × 48 cm

Pt-1986-01, akril karton, 58 × 48 cm

Pt-1991-01, akril platno, 120 × 98 cm

Pt-1991-02, akril platno, 60 × 50 cm

Pt-1991-03, akril platno, 60 × 50 cm

Pt-1991-04, akril platno, 183 × 138 cm

Pt-1995-02, akril platno, 120 × 90 cm

Pt-1996-01, akril platno, 90 × 120 cm

Pt-1996-02, akril platno, 60 × 80 cm

Pt-2003-01, akril platno, 80 × 60 cm

Pt-2003-02, akril platno, 80 × 60 cm

Pt-2003-03, akril platno, 100 × 80 cm

Pt-2003-04, akril platno, 100 × 80 cm

Pt-2002-01, akril platno, 80 × 60 cm

Pt-2002-02, akril platno, 80 × 60 cm

Pt-2005-01, akril platno, 35 × 50 cm

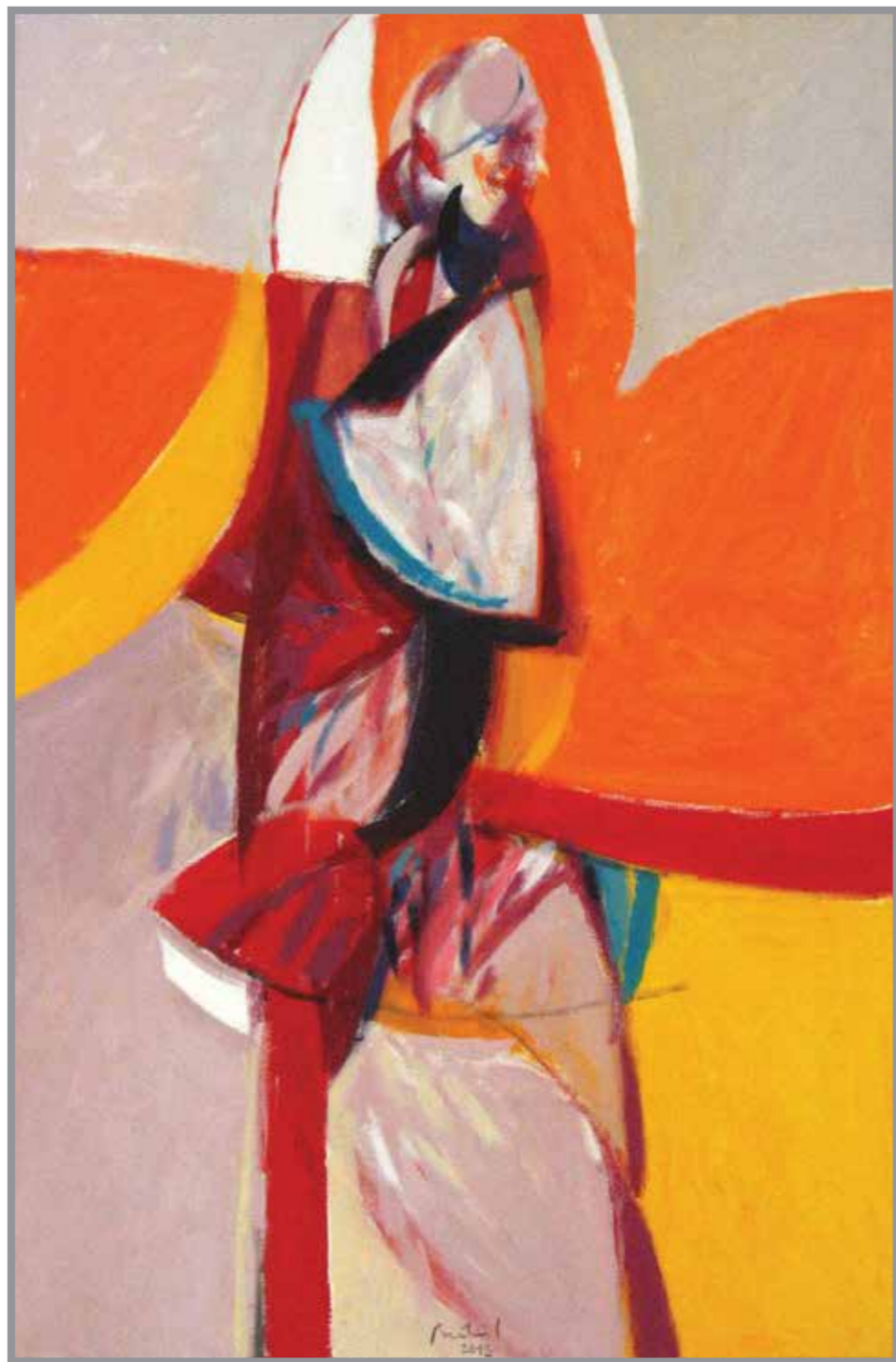
Pt-2010-01, akril platno, 30 × 50 cm

Pt-2012-03-05 akril, 10,5 × 15 cm

Pt-2012-01, akril platno, 60 × 80 cm

Pt-2013-03, triptih, akril platno, 120 × 90 cm

Pt-2013-01, akril, 70 × 100 cm

Pt-2013-02, akril, 70 x 100 cm

Pt-2016-01, 02, akril platno, 25 × 25 cm

Pt-2008/2019-01, 02 akril platno, 80 x 60 cm

Pt-2012-04, akril platno, 40 × 60 cm

Telo pokrajine

Izbor slikarskih del 1970–2019 – pokrajina

Likovne preobrazbe

Eden izmed motivov, ki jih Lucijan Bratuš intenzivno goji v svojem slikarstvu, je gotovo tudi pokrajina, vendar jo v taki integralni obliki zdaj prvič predstavlja javnosti. A kakor je vsa likovna motivika v njegovem slikarskem razvoju doživljala nenehne preobrazbe, tako se je zgodilo tudi z njegovimi naslikanimi pokrajinami. Osnovna izmed njegovih slikarskih metamorfoz se v njegovi umetnosti dogaja v procesu prehoda od realistično zasnovane podobe k vse bolj reducirani in očiščeni podrobnosti, ki na koncu preide dejansko v čisto abstrakcijo. Druga taka temeljna preobrazba je pri Bratušu povezana s prehajanjem, bolje rečeno s pretvarjanjem enega razpoznavnega motiva v drugega. Na primer, če je osnoven in najbolj razpoznaven Bratušev lik antropomorfen, se njegovi odvodi v procesu preobražanja lahko spremenijo v pokrajino. Dogaja pa se tudi obratno. Serija z naslovom **Telo pokrajine** gotovo opravičuje vse te omenjene likovne postopke v njegovem ustvarjanju. Jasno je, da je umetnik vse te postopke razvil in izpeljal na osnovi takih izhodišč, ki mu zagotavljajo razpoznavnost in dokazujejo njegov osebni slog. Tega je avtor skrbno in dosledno razvijal tako v pogledu vsebinske naravnosti, kot tudi znotraj formalnega repertoarja svojih likovnih prvin. Vsekakor pa je tudi ena izmed temeljnih značilnosti Bratuševih likovnih postopkov – nizanje sorodnih likovnih elementov v nove sklope, v nove variacije na določeno temo. Avtor na ta način nenehno dograjuje svoje motivne sisteme, jih izpopolnjuje ter preobraža. Njegov namen ni doseči le ene same dodelane podobe, ampak njene temeljne značilnosti nenehno peljati naprej, k novim sorodnim rešitvam.

Bratuševe motive si je torej treba ogledovati v njihovi širini, jih spoznavati v ponujenih nizih sorodnih tem, kajti šele v tej povezavi nam ponudijo jasnejšo sliko umetnikovega nagnjenja k nenehnemu pretvarjanju in stopnjevanju obravnavane likovne tvarine. In še nekaj je očitno: slikar pri snovanju novih izpeljank v bistvu vodi proces razkrajanja določene konkretne forme. Avtor sam tudi trdi, da pri dokončnem izoblikovanju motivov išče izseke in izreze s postopkom, ki je podoben fotografskemu

zoomiranju. Oblika, ki se je porodila v tem izrezu, nato sama »odloči« ali ima končna podoba lika prevladujoče značilnosti človeške figure ali pa so v njej bolj izrazite lastnosti pokrajine. Bratušev motivni svet kljub vsemu ni pretirano raznolik, saj ga tvorijo sorodne prvine, oble in šiljaste geometrijske tvorbe, skladne koloristične izpeljave, organskost vsega, kar se pojavi v njegovih podobah. To so naravne vegetabilne forme, to so razpoznavni elementi tektonike pokrajine, to so konkretni in razpoznavni »predeli« človeškega telesa. Vendar je vse že »predelano« in pregneteno, očiščeno nepotrebnih podrobnosti in zreducirano na osnovni videz, pomen in značaj forme. To osnovno načelo sestavljivosti stalno ponavljajočih se elementov Bratuševe likovne govorice je mogoče spremljati skozi vse njegove slikarske in grafične cikle. Zato so tudi vsa prepletanja in povezovanja različnih vsebin enako logična in razumljiva v vseh njihovih razsežnostih. Čeprav se v Bratuševem opusu lahko sklicujemo na umetnikov izvorni primorski temperament, je njegov ustvarjeni svet enakovredno obdarjen s preiščeno in racionalnimi potezami, na katerih tudi temeljijo njegova likovna raziskovanja.

Če je pri Bratuševih figuralnih kompozicijah v mnogih primerih mogoče razkriti načelo križne kompozicije, lahko to opazimo tudi v vrsti njegovih krajinskih podob. Izrazita horizontala in njen stik z vertikalo dajeta tem slikam trdno kompozicijsko shemo. Hkrati nosita določeno simboliko in izrazito nagnjenost k sublimnosti. Pokrajini dajeta človeški značaj, figuri prinašata zemeljsko trdnost.

Bratuševe likovne preobrazbe imajo notranji in zunanji ritem. V vsebinskem pogledu jih vleče k ustvarjanju prepričljivih likovnih razglabljanj, o človeku, o njegovem življenju, o njegovem fizičnem in duhovnem okolju. Slikar vztrajno prepleta vsebine, ki jih je doživljal in likovno podoživljal s svojimi lastnimi zgodbami. Želi ustvariti samosvoje idealne podobe, ki so zrcalna podoba njegove občutljive duše. Ne glede na to, kakšen osnovni motiv v njih prevladuje, s kakšno napetostjo so prežete, so slogovno enotne in sklenjene v celoto. Vsekakor so izpolnjene z jasnimi znamenji umetnikove zrelosti.

Transformations in paintings

One of the motifs cultivated quite intensively by Lucijan Bratuš is certainly the landscape, and on this occasion for the first time this motif will be exhibited to the public in an integral form. Similar to other motifs in Bratuš's artistic development, which experienced constant transformations, his landscapes have also undergone the same process. In his art, the fundamental metamorphosis appears in the process of transition from a realistic image to the increasingly reduced and refined detail, which ultimately moves into pure abstraction. Another such fundamental metamorphosis in Bratuš's art is linked to the transition, or better, transformation of one recognisable motif to another. If the basic and most recognisable of his motif is, for instance, anthropomorphic, Bratuš's digressions in the process of transformation can be altered into the landscape and vice versa. The series entitled **Telo pokrajine (The Body of the Landscape)** certainly manifests all these art procedures in his creative work. It is clear that the artist has developed and implemented these procedures on such foundations which ensure their recognisability and testify to his personal style. This style has been carefully and consistently developed by the artist, focussing on the evolution of its themes and on the development of the formal repertoire of artistic elements. For example, one of the fundamental characteristics of Bratuš's art procedures is lining up a series of related artistic elements into new sets, new variations on a particular theme. In this way, the artist constantly upgrades his system of motifs, and also perfects them and transforms them. His intention is not to create a single perfected image, but to constantly take its fundamental characteristics forward towards new related solutions.

Bratuš's motifs should therefore be viewed in the sense of their breadth, and recognised in the suggested series of related themes. It is only in relation to these that they can offer a clearer picture of the artist's inclination towards constant transformation and intensification of the matter treated in the work of art. One other thing is quite obvious: in the creation of new derivatives, the painter actually conducts the process of decomposition of a particular concrete form. Even the artist himself claims that, in the final creation of motifs, he looks for snippets and cut-outs with a procedure reminiscent of zooming in photography.

The form conceived this way then "determines" whether or not characteristics of a human figure are more dominant in the final image of the form or it is the features of the landscape that are more expressively pronounced. In spite of it all, Bratuš's world of motifs is not overly diverse, since it is composed of related basic elements, oblique and pointed geometric formations, balanced colour derivations, the organic features of everything that appears in his images. Among his motifs we find natural vegetation-like forms, distinctive elements of the tectonic landscape, and concrete and distinctive "areas" of the human body. However, everything is already "processed" and transformed, cleared of unnecessary details and reduced to the basic image, sense and character of the form. This fundamental principle of Bratuš's artistic discourse, which consists of combining constantly repetitive elements, can be found in all of his series of paintings as well as graphic works of art. This is why all intertwining and interconnecting of different contents are equally logical and understandable in all their dimensions. Although Bratuš's original temperament, typical of the Slovene Littoral, can be noticed in his oeuvre, his creative world is equally endowed with deliberate and rational strokes, which also provide one of the foundations of his artistic explorations.

The principle of cross composition can be found in a number of Bratuš's figural compositions, similarly, this can also be noticed in many of his landscape motifs. A distinct horizontal and its contact with the vertical provide a solid compositional scheme for these paintings. At the same time, they bear a certain symbolism and a distinct openness to sublimity. They give a human character to the landscape, and an earthy solidity to the figure.

Bratuš's art transformations have an inner and outer rhythm. In terms of content, they are drawn to the creation of convincing artistic reflections on human beings, on their life, on their physical and spiritual environments. The painter persistently combines the things he has experienced and re-experienced in his art with his own stories. He wishes to create unique ideal images, which are a reflection of his sensitive soul. Regardless of the basic motif that dominates in them or the tension with which they are permeated, his paintings are stylistically uniform and form a unified whole. Bratuš's paintings are certainly accomplished with clear signs of the artist's maturity.

Prevod/Translation: Nataša Hirci in Nike K. Pokorn

Тр-1970-01, акварель, 51 × 35 см

Тр-1976-01, акрил картон, 35 × 25 см

Тр-1975-01, олје платно, 100 × 82 cm

Тр-1975-02, олје платно, 100 × 82 cm

Тр-1985-01, акварель, 47 × 65 см

Тр-1989-01, акварель, 47 × 65 см

Тр-1991-01, акварел, 35 × 50 см

Тр-2003-01-03, акварель, 13 × 20 см

Тр-2003-04, 05, акварель, 13 × 20 см

Тр-2004-01, акварель, 23 × 31 см

Тр-2004-02, Тр-2005-01, акварел, 10 × 14 см

Тр-2006-01-03, акварель, 15 × 10,5 см

Тр-2006-04, 05, акварел, 10 × 14 см

Тр-2006-06, 07, акварел, 10,5 × 15 см

Тр-2011-01, 02, акрил, 10,5 × 15 см

Тр-2011-03, 04, акварель, 10,5 × 15 см

Тр-2016-01, 02, акварель, 10,5 × 15 см

Тр-2013-01, акрил платно, 70 × 80 см

Тр-2018-01, 02, акварель, 10,5 × 15 см

Тр-2018-03-05, акварел, 10,5 × 15 см

Тр-2014-01-03, акрил, 50 × 70 см

Тр-2014-04, 05, акрил, 30 × 42 см

Тр-2014-06-08, акрил платно, 20 × 25 см

Тр-2014-10-12, акрил, 50 × 70 см

Тр-2014-13, акрил платно, 50 × 70 cm

Тр-2014-14, акрил, 50 × 60 см

Тр-2014-15, 16, акрил платно, 29 × 41 см

Тр-2014-17, акрил платно, 80 × 100 см

Тр-2015-01, акрил, 63 × 82 см

Тр-2015-02, акрил, 63 × 82 см

Tp-2014-18, akril platno, 40 × 50 cm

Tp-2014-19, akril platno, 40 × 50 cm

Тр-2014-20, акрил платно, 70 × 80 см

Tp-2018-06, akril platno, 40 × 50 cm

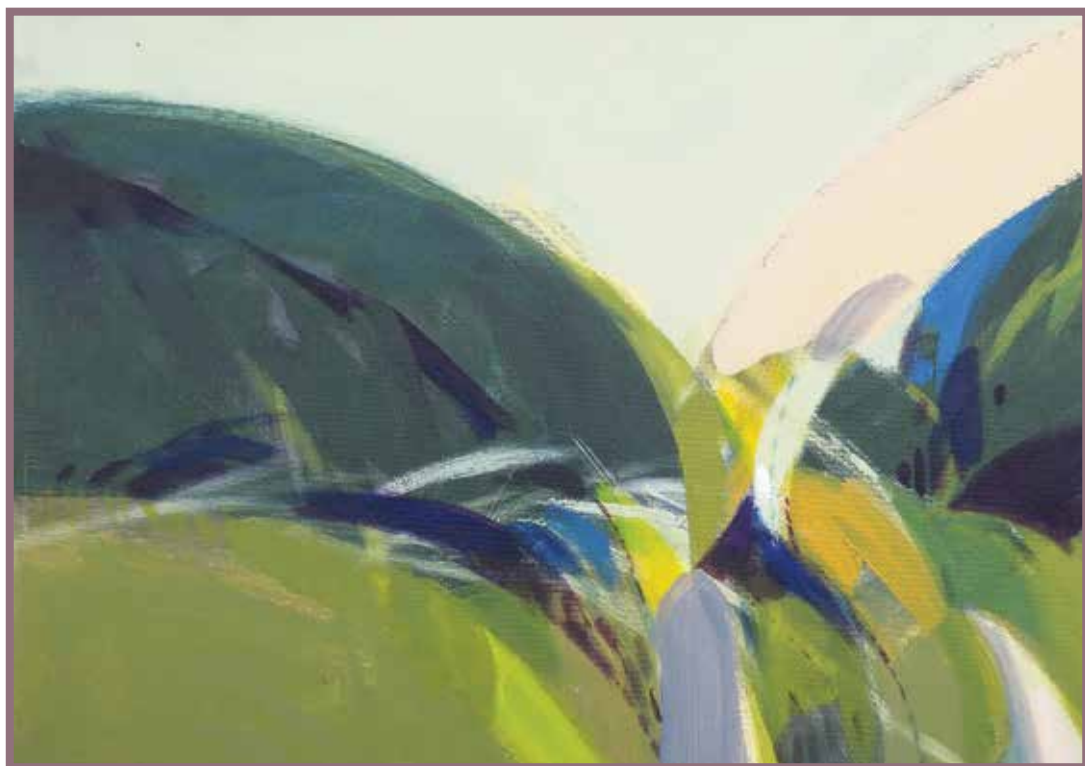
Tp-2018-08, akril platno, 40 × 50 cm

Тр-2018-10, акрил платно, 60 × 80 cm

Тр-2019-03-04, акрил, 13 × 18 см

Тр-2019-01, акрил платно, 50 × 70 см

Тр-2019-08, 09 акварел, 10 × 14 см

Тр-2019-10, акрил платно, 50 × 60 cm

Tp-2019-11, akril platno, 50 × 60 cm

Lucijan Bratuš
akad. slikar in grafik

Rojen 16. februarja 1949 v Vipavi. Osnovno šolo je obiskoval v Vipavi, nato se je vpisal na Šolo za oblikovanje v Ljubljani. Jeseni 1967 je bil sprejet na Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani in leta 1971 diplomiral na oddelku za slikarstvo (profesorja Nikolaj Omersa in Maksim Sedej). Leta 1973 je zaključil še specialistični študij grafike pri prof. Marjanu Pogačniku. Od leta 1974 do 1995 je imel status samostojnega kulturnega delavca. V pedagoški proces na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani je bil aktivno vključen od leta 1987, najprej kot zunanji sodelavec, od leta 1995 pa kot profesor do upokojitve 2015.

Ukvarja se s slikarstvom, umetniško grafiko, kaligrafijo in grafičnim oblikovanjem. Tipografski opus obsega oblikovanje črkovnih vrst, znakov, grbov, logotipov in knjižno oblikovanje.

Od leta 1970 razstavlja samostojno ter sodeluje na razstavah slikarstva, grafike in oblikovanja doma in v tujini. Izbor obsega sedemdeset samostojnih in več kot sto osemdeset skupinskih razstav doma in v tujini. Za svoje delo je prejel šestnajst nagrad in priznanj. Udeležil se je tudi številnih likovnih kolonij in simpozijev.

Lucijan Bratuš
A painter and print-maker

Lucijan Bratuš was born on 16 February 1949 in Vipava where he also received his primary education. He then moved to Ljubljana where he, after finishing his studies at High School for Design and Fine Arts, in 1967 enrolled to the Academy of Fine Arts at the University of Ljubljana. He graduated in painting in 1971, and in 1973 he finished a specialized course in print-making under the supervision of Professor Marjan Pogačnik. Bratuš worked as a self-employed in culture from 1974 to 1995. In 1987 he started teaching at the Academy of Fine Arts and Design of the University of Ljubljana, first as a part-time teacher, and from 1995 as a full-time professor until 2015 when he retired.

His areas of interest are painting, print-making, calligraphy and graphic design. He also works in the field of typography and designs fonts, signs, emblems, logos and books.

Since 1970 he has had more than 70 solo exhibitions and participated in more than 180 collective exhibitions in Slovenia and abroad. He has received 16 awards for his work and has taken part in numerous artists' colonies and art symposia.

Samostojne razstave / Solo Exhibitions

- 1970** – Kranj, Galerija v Mestni hiši, lesorezi;
1971 – Kamnik, Razstavišče Veronika (Bratuš–Perko), litografije;
1972 – Nova Gorica, Galerija Meblo (Bratuš–Nemec), lesorezi;
– Koper, Galerija Meduza (Bratuš–Nemec), lesorezi;
1973 – Kostanjevica na Krki, Lamutov likovni salon, litografije;
– Abbiategrosso, Libreria Shalom, litografije;
– Milano, Libreria Camponuovo, litografije;
– Ljubljana, Koncertni atelje DSS, litografije;
1974 – Ljubljana, Študentsko naselje, slike;
– Hercegnovi, Galerija doma jla, slike in risbe;
1975 – Vipava, Avla kina, litografije;
– Split, Klub Tribine mladih, slike in risbe;
– Zagreb, ns Trešnjevka, slike in risbe;
1976 – Ajdovščina, Pilonova galerija, slike;
– Piran, Mestna galerija, slike;
– Nova Gorica, Galerija Meblo, slike;
1977 – Solkan, Galerija OŠ, slike;
– Gorica, Italija, Galleria La Bottega, slike;
1978 – Ljubljana, Galerija Labirint, slike;
1979 – Radenci, Razstavni salon Radin, slike;
– Ljubljana, Mala galerija, slike;
1980 – Kranj, Galerija v Prešernovi hiši, risbe in skice;
1981 – Trst, Slovenski klub, slike;
– Zemono pri Vipavi, Salon pohištva, litografije;
– Ljubljana, Inštitut Jožef Stefan, slike;
– Kranj, Mala galerija, slike;
– Ljubljana, Železniški šolski center (Bratuš–Prokofjev), slike;
1982 – Postojna, Knjižnica Bena Zupančiča, slike;
1983 – Preserje, Galerija Želva, slike;
– Kranj, Galerija v Prešernovi hiši, slike;
1984 – Ljubljana, Galerija DSLU, slike;
1985 – Ajdovščina, Pilonova galerija, slike;
– Novo mesto, Dolenjska galerija, slike;
– Radovljica, Galerija Šivčeva hiša, slike;
– Nova Gorica, Galerija Meblo, slike;
– Koper, Galerija Meduza, slike;
1986 – Trst, Galerija TK, akvareli
– Ljubljana, Galerija Polje, slike in litografije;
1987 – Sežana, Kosovelova knjižnica, litografije;
1988 – Ljubljana, Galerija zdslu, predstavitev pesniške mape;
1989 – Sežana, Kosovelova knjižnica, litografije in pesniška mapa;
– Škofja Loka, Knjižnica Ivana Tavčarja, litografije in pesniška mapa;
1990 – Ljubljana, Cankarjev dom, razstava Manu scriptum, kaligrafija;
– Ajdovščina, Pilonova galerija, slike;
– Nova Gorica, Gimnazija, slike;
1991 – Nova Gorica, Kreativni atelje Klavdija Tutte, slike in kaligrafija;
– Ljubljana, Galerija Krka, slike;
1992 – Tinje, Avstrija, Dom kulture Sodalitas, grafike;
– Mengeš, Osnovna šola, grafike;
1993 – Ljubljana, Galerija Lerota, grafike;
– Nova Gorica, Galerija Artes, grafike;
1995 – Ljubljana, Inštitut Jožef Stefan, grafike;
1998 – Gorica, Italija, Galerija Ars, grafike;
– Maribor, Galerija Ars sacra, grafike;
– Škofja Loka, Knjižnica Ivana Tavčarja, grafike;
– Ajdovščina, Lavričeva knjižnica, grafike;
1999 – Skopje, Skopsko poletje, Galerija kulturnega centra,
grafike in kaligrafija;
2000 – Ljubljana, Zavod sv. Stanislava, kaligrafija;
2005 – Rečica ob Savinji, Avla osnovne šole, grafike;
2007 – Ljubljana, Atrij v Mestni hiši, Pogled v tipografsko delavnico;
2008 – Ljubljana, Finžgarjeva galerija, kaligrafija;
2009 – Ajdovščina, Pilonova galerija, risbe, skice, kaligrafija;
– Ljubljana, Galerija Lek, grafike;
– Velenje, Galerija Velenje, grafike;
– Sežana, Kosovelov dom, slike;
– Solkan, Galerija Tir, Mostovna, tipografija;
– Novo mesto, Kulturni dom Janeza Trdine, tipografija;
2013 – Strunjan, Galerija Talassa, slike;
2014 – Pula, Galerija Milotić, Bratuš, Golob, Ježič;
2015 – Sarajevo, Galerija Akademije za likovno umetnost, litografije;
2019 – Piran, piranske cerve, Križev pot;
– Idrija, Galerije sv. Barbare, slike;
– Ajdovščina, Lokarjeva galerija, slike;

Pomembnejše skupinske razstave /

Significant Collective Exhibitions

- 1970** – Lesorez na Slovenskem, Slovenj Gradec;
- 1972** – I. triennale jugoslovanske grafike, Bitola;
– Grafika mladih jugoslovanskih ustvarjalcev, Beograd;
- 1973** – VIII. ex tempore, Piran;
- 1974** – Razstava DSLU, Beograd, Novi Sad;
– VIII. modri salon, Zadar;
- 1975** – V. triennale sodobne jugosl. risbe, Sombor;
– Primorski likovni umetniki, Westerbork, Schiedam (NL);
– Razstava likovne kolonije *Industrijski pejsaž*, Katowice;
– II. triennale jugoslovanske grafike, Bitola, Skopje;
– Razstava 30 let Akademije za likovno umetnost, Ljubljana;
- 1976** – XV. likovna srečanja, razstava grafike, Subotica, Pécs, Opole, Lahti;
– Bienale Intart, Celovec, Videm, Ljubljana;
– Primorski likovni umetniki 76, Ajdovščina, Treviso, Ferrara, Koper, Emmen, Delft, Piran, Nova Gorica;
– Grafična zbirka Dravskih elektrarn, Celovec;
– Likovni salon 13. november, Cetinje.
- 1977** – Likovna zbirka Bernardin, Ljubljana;
– Sodobna mlada grafika, Pariz, Chateauroux;
– IX. bienale mladih, Rijeka;
- 1978** – Prijatelji Vena Pilon, Ajdovščina;
– III. triennale jugoslovanske grafike, Bitola;
- 1979** – Slovenska likovna umetnost 1945–1978, Ljubljana;
– X. bienale mladih, Rijeka;
- 1980** – Razstava mladih slov. umetnikov, rojenih po 1945, Ljubljana;
– Razstava likovnih del kolonije Srebrenik 1977–1980, Srebrenik;
- 1981** – Sedemnajsta razstava slikarske kolonije Izlake, Zagorje;
– IV. bienale risbe, Priština;
– II. bienale akvarela, Karlovac;
– XI. bienale mladih, Rijeka, Budimpešta, Łódz, Wrocław;
– VII. razstava SULUJ, Skopje;
– Razstava skupine Laborattorio 7, Benetke, Passariano, Ločnik, Gorica;
- 1982** – XX. lik. susret, Razstava ilustracija, tipografija, pisava, Subotica;
– Razstava grafičnega oblikovanja ob 30–letnici DOS, Ljubljana;
– Razstava sodobnega gvaša, Radenci;
- 1983** – Mala grafika, Innsbruck, Schwaz, Beljak;
– Razstava iv. nikšički likovni susreti, Nikšić;
– Šest slovenskih grafikov, KIC London, Pariz, Stuttgart, Dunaj, New York, Celovec;
– Jugoslovanski triennale keramike, Beograd, Subotica;
– Grafični trenutek Slovenije, Niš, Varaždin, Velika Gorica, Čačak, Koprivnica;
– Aktualnost figure, Razstava DSLU, Ljubljana;
- 1984** – II. razstava sodobnega gvaša, Radenci;
– Razstava slikarske kolonije Sičevo, Niš;
– Razstava slovenske grafike, Esslingen, Velenje;
- 1985** – Jugoslovanska grafika 1950–1980, Beograd;
– Razstava grafične mape primorskih umetnikov, Gorica, Trst, Nova Gorica, San Vendemiano;
– VI. bienale risbe, Priština;
– XXIV. likovni susret, Umetniške kolonije akvarela, Subotica;
- 1986** – Jugoslovanska grafika 1950–1980, Ljubljana;
– Bienale slik malega formata, Split;
– Razstava kolonije akvarela, Ečka;
- 1987** – IV. mednarodna razstava Mali format na papirju, Couvin, (B);
– IV. razstava male grafike, Seul;
- 1988** – V. evropski bienale grafike, Heidelberg;
– V. razstava male grafike, Seul;
- 1989** – XXVII. likovna srečanja, Grafične kolonije Jugoslavije, Subotica;
– I. bienale slovenske grafike, Otočec;
– VI. bienale akvarela Jugoslavije, Karlovac, Novi Sad, Ljubljana;
– Razstava 10+10, Zagreb, Ljubljana;
- 1990** – Razstava grafike, Fridrikstad, Norveška;
– VI. razstava male grafike, Seul;
– 25 let Ex tempora, Piran;
- 1991** – I. grafični natečaj Alpe Adria, Beljak;
– Slovenska grafika, Galerija likovnog susreta, Subotica;
– Listi iz grafičnega ateljeja Likovnih srečanj Subotica, Galerija Kulturnega centra Novi Sad;
- 1993** – Majski salon 93, Ljubljana;
– XX. mednarodni grafični bienale, Ljubljana;
– XII. mednarodna grafična razstava, Seul;
- 1995** – Razstava sodobne slovenske grafike, Singen, Nemčija;
– Razstava del profesorjev ob 50–letnici ALU, Ljubljana;
- 1997** – Kaligrafija v Sloveniji, Schriftmuseum Pettenbach (A);
– Razstava ZDSL, Fulda;
– XVII. slikarski teden, Sveče, Avstrija;
- 1998** – Slovenska grafika, Osaka, Japonska, Pias gallery, Kobe Art Aid;
– Grafična zbirka MGLC, Cankarjev dom, Ljubljana;
- 2000** – 35. mednarodni slikarski ex tempore, Piran;
– Razstava mednarodne likovne kolonije Kičevo, Skopje;
- 2002** – Odtisi s kamna, MGLC, Litografija v Sloveniji po 1950;
- 2003** – Kdo uči, Ljubljana, Galerija Kresija;
- 2004** – Bookmark, razstava črkovnih vrst, Museum Meermann, Den Haag, Nizozemska, Ljubljana;
- 2006** – Zakladnica slovenske grafike 1955–2005, Skopje;
– Privlačnost matrice, Lesorez v Sloveniji v 20. stol. MGLC, Ljubljana;
- 2008** – Zakladi slovenske grafike 1955–2005, Ljubljanski grad;
– Primorski likovni umetniki, Galerija ZDSL, Ljubljana, Pula;
- 2009** – Mestna galerija Ljubljana, risbe
- 2012** – Slovenia Open, razstave: Sežana, Idrija, Radovljica;
– Primorski likovni umetniki, Lokarjeva galerija, Ajdovščina;
- 2013** – Majski salon, Ljubljana, Maribor, Dunaj;
– Zagorje, razstava likovne kolonije Izlake;
– IX. mednarodno likovno srečanje, Vipavski Križ;
- 2014** – Majski salon, Ljubljana;
- 2015** – XVIII. mednarodna likovna kolonija, Ljubljana Festival, Križanke
- 2016** – Likovna zbirka Bernardin, Mestna galerija Piran;
– Ajdovščina, Mini Castra;
- 2019** – Kranj, Festival kulture;

Likovne kolonije in simpoziji / Fine Art Workshops and Symposia

- 1971 – IV. likovna kolonija mladih, Ivanjica;
1972 – V. likovna kolonija mladih, Ivanjica;
1975 – Mednarodna likovna kolonija *Industrijski pejzaž*, Katowice;
1976 – Mednarodna slikarska kolonija, Prilep;
1977 – Mednarodna slikarska kolonija, Počitelj;
1978 – Slikarska kolonija, Srebrenik;
– Slikarska kolonija Cimos, Šempeter pri Gorici;
– Grafična kolonija, Škočja Loka;
1979 – Keramični simpozij, Liboje;
1980 – Mednarodna slikarska kolonija, Izlake;
1981 – Slikarska kolonija Prohor Pčinjski, Kumanovo;
1983 – Grafična kolonija, Gevgelija;
1984 – Slikarska kolonija, Sićevo;
1985 – Kolonija akvarela, Ečka;
1988 – Majska slikarska kolonija, Ajdovščina;
1989 – Grafični atelje, Subotica;
1992 – Mednarodno likovno srečanje v ateljeju Tutta, Nova Gorica;
1993 – Mednarodna slikarska kolonija, Zakoja;
1994 – Mednarodna likovna delavnica, Sinji vrh nad Ajdovščino;
1995 – Slikarska kolonija, Dunaj;
1997 – 17. slikarski teden, Sveče na Koroškem;
2000 – Mednarodna slikarska kolonija, Kičevo, Makedonija;
2001 – Mednarodna slikarska kolonija, Izlake;
2003 – 6. mednarodna slikarska kolonija, Nova Gorica;
2004 – Slikarska kolonija, Lipovci;
2006 – Slikarska kolonija, Moravske toplice;
– Slikarska kolonija, Lipovci;
2007 – Slikarska kolonija, Moravske toplice;
2008 – Slikarska kolonija, Zibika–Tinsko;
2010 – Resavica, Senjski rudnik, Srbija, Lik. kolonija beograjske akademije;
2011 – Slikarska kolonija, Kum;
– Slikarska kolonija, Mozirje;
2012 – Sinji vrh, Slovenija Open, mednarodna likovna kolonija;
– Mednarodna likovna kolonija Počitelj;
– Slikarska kolonija, Mozirje;
2013 – 9. novomeški likovni dnevi, Novo mesto;
– 50. slikarska kolonija Izlake;
– Sinji vrh, Likovna kolonija z ukrajinskimi umetniki;
2014 – Sinji vrh, Slovenija Open, mednarodna likovna kolonija;
2015 – XVIII. mednarodna likovna kolonija, Ljubljana Festival, Križanke;
2019 – Dobrovnik, 16. likovna kolonija Vino Art;
– Vukovje / Pernica pri Mariboru, 9. Sorajske vibracije;
– Sinji vrh, Likovna kolonija Karitas (udeležba od 1995);
– Zalpana, 6. simpozij;

Nagrade in priznanja / Prizes and Awards

- 1969 – Študentska Prešernova nagrada ALU za grafiko, Ljubljana;
1971 – Nagrada na razstavi IV. likovne kolonije mladih, Ivanjica;
1975 – Nagrada mesta Ruda Śląska, na razstavi likovne kolonije v Katowicach;
1976 – I. nagrada na XI. ex tempore, Piran;
1977 – Nagrada Zlata ptica, Ljubljana;
1981 – III. nagrada na I. ex tempore, Marezige;
1982 – Velika nagrada za kaligrafijo, Subotica;
1991 – I. nagrada za grafiko v Subotici;
1993 – I. nagrada na slikarskem ex tempore, Šmartno v Brdih;
– Nagrada za najlepšo slovensko knjigo;
2000 – Diploma za kolekcijo, Ex libris, Škofja Loka;
– Častna pohvala na 17. bio, Ljubljana;
2003 – Priznanje odličnosti na I. bienalu vidnih sporočil, Ljubljana;
2005 – Priznanje odličnosti in priznanje mentorju na II. bienalu vidnih sporočil, Ljubljana;
2006 – Priznanje na razstavi *Piši ćirilicom*, Beograd;
2016 – Nagrada na razstavi akvarela Mini Castra, Ajdovščina

Bibliografija predstavitev in kritik o delu Lucijana Bratuša / Bibliography of Presentations and Reviews of the Work of Lucijan Bratuš.

- 1970** – Andrej Pavlovec, Skromna – elegantna grafika, Dnevnik, 12. 11. 1970;
- 1972** – Marijan Tršar, predgovor v katalogu, razstava grafik, Salon Meblo, Nova Gorica, 1972;
- 1973** – Milko Rener, predgovor v katalogu, razstava litografij, Milano;
– Brane Kovič, Uspeh mladega grafika v Milanu, PrimN, 25. 5. 1973;
– Aleksander Bassin, predgovor v katalogu, razstava litografij, Lamutov likovni salon, Kostanjevica na Krki, 1973;
– Janez Mesesnel, Iskanje in boj, Delo, 6. 7. 1973;
- 1974** – Aleksander Bassin, Bratuševa grafika, Nrazgl, 8. 3. 1974;
– Brane Kovič, Ekspresivna figuralika, PrimN, 24. 5. 1974;
– Tilka Lavrič, Bratuševo slikarstvo, Dnevnik, 24. 5. 1974;
- 1975** – Darinka Kladnik, Obtok, vračanje, Dnevnik, 8. 7. 1975;
– Brane Kovič, Bratuševa in Černigojeva grafika in poezija, PrimN, 27. 6. 1975;
– Brane Kovič, predgovor v katalogu, razstava slik in risb, Klub Tribine mladih, Split, 1975;
- 1976** – Brane Kovič, predgovor v katalogu, razstava slik, Ajdovščina, Piran, Nova Gorica, 1976;
– Lojze Bizjak, Lucijan Bratuš v Pilonovi galeriji, PrimN, 27. 2. 1976;
– Brane Kovič, Umirjen kolorit, Delo, 25. 3. 1976;
– Janez Mesesnel, Napredek na mnogih ravneh, Delo, 16. 4. 1976;
– Brane Kovič, Nove slike Lucijana Bratuša, PrimN, 1. 4. 1977;
- 1977** – Brane Kovič, predgovor v katalogu, razstava slik, Galleria La Bottega, Gorica, 1977;
– F. M. (Fulvio Monai), Lucijan Bratuš, Il Piccolo, 4. 6. 1977;
– Blaž Ogorevc, Najtežje si je izmisliti naslov, Mladina, 23. 6. 1977;
- 1978** – Brane Kovič, predgovor v katalogu, razstava slik, Galerija Labirint, Ljubljana, 1978;
– Franc Zalar, Akt v spreminjanju, Dnevnik, 15. 7. 1978;
– Brane Kovič, Novejša dela Lucijana Bratuša, Mladina, 20. 7. 1978;
- 1979** – Brane Kovič, predgovor v katalogu, razstava slik, Mala galerija, Ljubljana, 1979;
– Janez Mesesnel, Izrazne ikone, Delo, 8. 11. 1979;
– Franc Zalar, Motiv je akt, Dnevnik, 8. 11. 1979;
– Igor Gedrih, Lucijan Bratuš v Mali galeriji, Prosvetni delavec, 6. 12. 1979;
- 1980** – France Pibernik, predgovor v katalogu, razstava pesniške mape Nerezine, Galerija v Prešernovi hiši, Kranj, 1980;
- 1981** – France Pibernik, Grafični prostor poezije, Nrazgl, 16. 1. 1981;
– Brane Kovič, predgovor v katalogu, razstava slik, Institut Jožef Stefan, Ljubljana, 1981;
– France Pibernik, predgovor v katalogu, razstava slik, Mala galerija, Kranj, 1981;
– Franc Zalar, Čudež v Šiški, Dnevnik, 4. 12. 1981;
- 1982** – Brane Kovič, predgovor v katalogu, razstava slik, Knjižnica B. Zupančiča, Postojna, 1982;
- 1983** – Brane Kovič, predgovor v katalogu, Galerija Želva, Preserje, 1983;
– France Pibernik, Iz slikarjevih skicirk Lucijana Bratuša, Nrazgl, 10. 6.;
- 1984** – Brane Kovič, predgovor v katalogu, razstava slik, Galerija DSLU, Ljubljana, 1984;
– Franc Zalar, Barvna resnica o ženskem telesu, Dnevnik, 15. 12. 1984;
- 1985** – Maruša Avguštin, Lucijan Bratuš v Šivčevi hiši, Glas, 27. 8. 1985;
– Maruša Avguštin, Iskanje novega, Delo, 31. 8. 1985;
- 1986** – Smilja Juras, Izreka resnice o telesu, Bilten ukc, Ljubljana;
- 1986** – Nives Marvin, predgovor v katalogu, razstava slik, Galerija R, Ajdovščina, 1989;
- 1991** – Milček Komelj, Vprašanje Bratuševega kaligrafskega ekspresionizma (razstava v novogoriškem Kreativnem ateljeju Klavdija Tutte). Reprodukcijske slike in grafik. NRazgl, 22. 3. 1991;
– Janez Mesesnel, Ekspresivni naglas sinteze. Delo, 25. 6. 1991;
- 1994** – Nina Klun, Lucijan Bratuš, človek, ki v času računalnikov najraje piše s trstiko, Lucas, april 1994, leto 4, št. 1/2, str. 29–32.
- 1995** – Marijan Tršar, predgovor v katalogu, razstava slik in grafik, Institut Jožef Stefan, marec 1995;
- 1997** – Veliki splošni leksikon dzs, I. knjiga, str. 501, Ljubljana, 1997
- 1998** – Jurij Paljk, predgovor v katalogu razstave, razstava grafik, Galerija Ars, Gorica, Italija, 1998;
– Jurij Paljk, Trdna vera v človeka v likovni pripovedi, Galerija Ars – razstava Lucijana Bratuša, Primorski dnevnik, let 54/ št. 74 (28. III. 1998)
– Gorazd Kocijančič, predgovor v katalogu razstave litografij, Galerija Ars sacra, Maribor, 1998;
– K. S. Svet, kot ga vidi Lucijan Bratuš, Družina, 28. nov. 1998;
- 1999** – Gorazd Kocijančič, predgovor v katalogu kaligrafske razstave, Skopje, 1999;
- 2000** – Gorazd Kocijančič, V začetku je bila Beseda, predgovor v katalogu razstave, Ljubljana, 2000;
- 2004** – Gorazd Kocijančič, Tistim zunaj, Eksoterični zapisi 1990–2003, KUD Logos, Ljubljana 2004;
- 2009** – Gorazd Kocijančič, Če je tvoje oko čisto ..., besedilo v katalogu razstave, Pilonova galerija Ajdovščina;
– Jožef Muhovič, Lucijan Bratuš – risar nad samotnim breznom, besedilo v katalogu razstave, Pilonova galerija Ajdovščina;
– Iztok Premrov, Med dinamiko in statiko, besedilo v zloženki razstave, Galerija Lek, Ljubljana;
– Aleksander Peršolja, Je res, so prividi?, besedilo v zloženki razstave, Kosovelov dom, Sežana;
– Anamarija Stibilj Šajn, Slikarstvo Lucijana Bratuša, besedilo v zloženki razstave, Kosovelov dom, Sežana;
– Milček Komelj, Barviti inkarnat Bratuševe kaligrafske slikarske risbe;
- 2012** – Jožef Muhovič, Lucijan Bratuš – risar nad samotnim breznom, v: S slikarstvom na štiri oči, Raziskovalni inštitut ALUO, Ljubljana;
- 2013** – Dejan Mehmedović, besedilo v katalogu razstave, Strunjan
- 2019** – Milček Komelj, Bratuševa slikarska afirmacija življenja, besedilo v katalogu razstave, Lokarjeva galerija Ajdovščina;
- 2019** – Iztok Premrov, Likovne preobrazbe, besedilo v katalogu razstave, Galerija s. Barbare, Idrija;